

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. XV. Ut Desiderius memorata Domini quatuor verba exercitârit, &
quem inde fructum sit consecutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

ago Domine. Jam pridem enim novi benevolentiam & bonitatem tuam, propter quas solas cuncta in nobis agis & operaris, perinde quasi nostri indigus sis, idque non nisi pro salute & utilitate nostra.

*Ut Desiderius memorata Domini
quatuor verba exercitârit, &
quem inde fructum sit
consecutus.*

CAPUT XV.

HIS ita transactis, Desiderius ex DOMINI cubiculo discessit, relicto apud eum corde suo; invenitque Desiderium DEI, suam præforibus reditum sustinens. Cui tum DESIDERIUM DEI. Ecquid, ait, tam diu intus egisti? Crede mihi, nonnunquam uno apud illum verbo plus, quam centum, effeceris.
DESID. Videor mihi, mi Domine,
bre-

brevem nimis apud illum morulam
egisse. DESID. DEI. Jam totam
hanc perlustra Domum, postea-
quam hinc receptus es. DESIDER.
Ad cubiculum meum me conferam.
DESID. DEI. Abi feliciter. Dein-
de Desiderius singulis quibusque
diebus memorata DOMINI qua-
tuor verba animo revolvebat, sæ-
piusque ipse sibi dicebat: Ego & Tu,
Mancipium & Rex. Quomodo-
cunque autem ea proferret, misce-
ret & divideret, semper rectè se
habebant. Siquidem primum,
quod est Ego, cum tertio, quod
est MANCIPIUM, conjungens, rectè,
inquit, pronuncio. Nam ob DO-
MINI mei Amorem, Mancipium
sum. Deinde primum cum quarto,
id est, Rege, copulans, itidem
bene se proferre ajebat, Regem
enim se esse, quandoquidem DEI
servus esset, cui servire, regnare
est. Rursus alio ordine proferens,

L &

& Regem cum Mancipio jungens, bene, inquit, dico. Nam cœli Dominus, ut me Regem faceret, Mancipium se fecit: & qui Rex esse cupit, Mancipium se faciat oportet. Ad multa igitur Desiderius hæc verba utiliter accommodabat. Siquidem si externa quapiam premeretur adversitate, nihil moror, inquit, quid de me sentiant aut loquantur homines, honorent, aut contemnant, Mancipium sum; Mancipium hæc decent. Si verò voluptate ad malum se trahi persentiret, absit, inquit, ut qui Rex sum, turpium vitiorum Mancipium fiam. Non decet abominanda & vilissima servitus nobilitatem meam. Eximiam itaque ex hisce verbis sive conjunctis sive transpositis colligebat utilitatem Desiderius: nam & nascentes in eo cupiditates restringebant, & adversa quæque leniebant & sedabant. Verum

cum

cum infinita penè horum verborum
possit esse explicatio, ego ne pro-
lixitate molestus sim, reliqua id
genus aliis consideranda
relinquo.

Partis Tertiae & ultimae
FINIS.

L2 AP-